

му често се спираше на четирмата и той си казваше съ въздишка: отдѣто дошло, тамъ и отишло. . . Кой знае ще остане ли Ервинъ вѣренъ на своето обѣщание или ще стане на края „полски плѣхъ“.

Вмѣсто два дена, които оставаха до Пернамбуко, пътятъ се продължи на четири: Сенаторъ

Ервинъ играе съ спасенитѣ дѣца.

Диркъ бѣше прѣтоваренъ и трѣбваше да плува бавно. Но на четвъртия день капитанътъ събщи:

— Днесъ слѣдъ обѣдъ сме вече въ Пернамбуко.

При тѣзи думи госпожа Карстендъ, която бѣше близо до него, трепна и го помоли за единъ малъкъ разговоръ. Тя му събщи, че иска да вземе Ервина съ себе си и моли да го убѣди да остави